

Jak léčit společenské problémy?

Tak jako může onemocnět jakýkoli organismus, tak může být nemocná jakákoli společnost. Společnost představuje vlastně také složitý strukturovaný organismus, složený z jedinců, podobně jako každý organismus je souborem buněk a orgánů. Také společnost má orgány moci zákonodárné, výkonné, výrobní, distribuční, obranné a další. Je zde otázka, zda by nešlo řešit společenské problémy stejnými metodami jako nemoci organismu. Na tyto choroby existuje celá řada léčebných postupů, medicínu dělíme na alopatickou, homeopatickou, alternativní, celostní a další, z nichž některé metody jsou vědecky uznávané, jiné naopak odmítané. Objektivně je možné léčení posuzovat jen z jednoho hlediska, zda bylo úspěšné nebo ne, bez ohledu na použité metody. Z tohoto hlediska jsou rovnocenné šamanské a léčitelské metody s metodami "vědeckými".

Věda dnes zasahuje do každé oblasti lidské činnosti. Společností se zabývají vědy společenské, kam patří i ekonomie, sociologie, historie a mnohé další. Vlády se snaží řešit společenské problémy obvykle za pomoci vědeckých metod, sboru poradců a nejrůznějších institucí, sloužících k ovládnutí společnosti. Jsou však tyto metody účinné? Pozorujeme, že by se někde na celém světě podařilo vyřešit společenské problémy, jako jsou kriminalita, terorismus, nezaměstnanost, hladomor, epidemické nemoci, rasismus, náboženská intolerance apod.? Bohužel ne! Z toho plyne jediný logický závěr - metody používané k léčbě společenských problémů jsou chybné, neúčinné a mnohdy škodící společnosti více, jako samotný problém. Ostatně při léčbě organismu je to stejné. Nádor obvykle vyřízneme, či se ho snažíme jinak zničit, místo toho, abychom pochopili příčinu jeho vzniku a jejím odstraněním zničili i následek. Neléčíme příčiny, ale následky! To je podstata nemocí jak organismu, tak společnosti.

Klasickým příkladem takovéto zhoubné činnosti "odborníků na všechno" je činnost všech vlád. Abychom nekáleli jen do vlastního hnízda, stejné nedostatky můžeme pozorovat prakticky ve většině zemí. Nenasvědčuje to tomu, že celý tzv. "vyspělý" svět se ubírá špatnou cestou společenského vývoje. Existoval vůbec někdy nějaký "-ismus" prospěšný lidské společnosti? Každý společenský systém vždy vyhovoval jen nějaké privilegované skupině obyvatel, podle níž se jmenoval. Šlechtě, feudálům, komunistům nebo kapitalistům, prostý lid byl a je vždy jen sluhou svých pánů. Stále je něco "shnilého" v lidské společnosti. Rakovina bídy, chudoby, hladu a epidemií hrozí většině obyvatel planety! Pro zajímavost pohled do statistiky:

Kdyby se celá populace planety Země smrskla na vesnici o stu obyvatel, kde by však zůstal zachován poměr všech lidských odlišností -- jak by potom tahle maličkatá, různorodá vesnička vypadala? Přesně to bylo předmětem pátrání Philipa M. Hartera, lékaře z nemocnice při Stanfordské univerzitě.

Tady jsou výsledky výzkumu:

Ve vesnici by žilo: 55 Asiatů, 21 Evropanů, 14 obyvatel ze Západní polokoule, 8 Afričanů, 52 žen, 48 mužů, 70 "barevných", 30 bělochů, 30 křesťanů, 70 jiného vyznání 89 heterosexuálů, 11 homosexuálů, 6 lidí by vlastnilo veškerý světový majetek, 6 by bylo z USA, 80 by žilo v domě, který by neodpovídal standardu, 70 by neumělo číst, 50 by trpělo podvýživou, 1 by byl na prahu smrti, 1 by byla těhotná, 1 by měl vysokoškolské vzdělání, 1 by vlastnil počítač.

(Číselné údaje jsou vlastně procenta celkového počtu obyvatel Země.)

Pokud máte jídlo v lednici, oblečení na sobě, střechu nad hlavou a kde spát, jste bohatší než 75% lidí na této planetě. Máte-li peníze v bance, ve své peněžence a strádáte si do kasičky, jste mezi 8% nejbohatších lidí světa. Tam patříme u nás téměř všichni!

Ještě jste nepochopili, že problémy, kterými se zabývá naše vláda a většina vlád všech států (mimo pár ropných emirátů) jsou prkotiny ve srovnání s celosvětovou bídou? Každý řeší jen své vlastní problémy, bez ohledu na všechny souvislosti. Pokud si stěžujete na své příjmy a omezení dalších platů, uvědomte si, že ve srovnání s většinou obyvatel světa jste na tom velmi dobře. Neměla by snaha o globalizaci řešit výše uvedené celosvětové problémy, místo toho, aby cílem globalizace bylo jen další soustředění moci a majetku pro 1% privilegovaných? Socialismus se charakterizoval principem solidarity a rovnoprávnosti, náš systém sociálního a zdravotního pojištění je postaven na stejném principu, kdy bohatší přispívají na chudší. Nejbohatší světové ekonomiky a mezinárodní organizace se chlubí svojí pomocí chudým zemím, ale nejsou to jen pouhé "almužny" pro žebráky? Žebrák zůstane žebrákem. Když mu milodary zajistí slušné přežití, jinou možnost obživy hledat nebude. Podstata problému je vždy v lidech a způsobu jejich myšlení.

Co je podstatou všech převratných objevů? Zpravidla je to nový, netradiční přístup k řešení problému. Umění spojovat neslučitelné a vyvozovat logické závěry z pozorovaných skutečností. Mnohdy následuje teorie až za praxí, víme, že to funguje, ale nevíme proč. Proč tedy nehledat nové netradiční řešení závažných celosvětových i národních problémů jinými cestami, než tradičními, které jsou jen neustálým opakováním stejných chyb? Už jsme zkusili "léčbu Klausem", nyní máme "léčbu Špidlou", ale stále nám jaksi chybí ta léčba rozumem! Proč musíme stále řešit problémy vědecky, když to lze i logicky? Proč nepoužít osvědčené léčitelské metody, když tradiční medicína selhává? Proč nezkusit léčit společnost alternativními metodami? Proč nestanovit nová pravidla?

Zkusme si z tohoto nového pohledu definovat základní pravidla:

1. Všichni lidé mají stejné základní životní potřeby. Jejich specifikace je obsažena v chartě lidských práv.
2. Stát je dobrovolná organizace společnosti, zajišťující všechny základní potřeby svých členů v souladu s touto chartou.
3. Společnost musí vyprodukovat aspoň minimální potřebné množství těchto potřeb pro všechny své členy. Větší zásluhy jedinců lze ocenit nadstandartním množstvím a kvalitou produktů. Ideálním stavem je, když výroba pokryje spotřebu.
4. Nadbytečné produkty je možné uskladnit na možná období nedostatku, prodat nebo darovat dalším potřebným jedincům. Jejich záměrné znehodnocení pro uvolnění odbytu dalších výrobků je zločinem.
5. Využití práce jiných k vlastnímu obohacování je zločin. Zvýhodnění některých jedinců nelze uzákonit.
6. Stát získává prostředky pro zabezpečení své funkce prodejem produktů své ekonomiky a vývozem svého přírodního bohatství.
7. Pozemky na území státu nelze prodat, ale pouze pronajímat na dobu neurčitou.
8. Veškeré přírodní bohatství (nerosty, porosty, přírodní zdroje energie - slunce, vítr, voda, geotermální zdroje) je majetkem státu - všech jeho obyvatel.
9. Stát musí plánovitě určovat množství a kvalitu všech produktů, nutných pro zajištění základních potřeb občanů. Občané jsou povinni tento plán plnit, pokud chtějí, aby stát zajistil jejich potřeby. Kdo to nechce, musí si své potřeby zajistit sám svou vlastní prací.
10. Každý jedinec je zodpovědný sám za sebe. Stát nemůže nařizovat občanům žádné povinnosti, pokud tito neohrožují ostatní občany svou činností. Stát nemůže požadovat úhradu za služby občanům, které vyplývají z jeho zákonů a nařízení. (Občanské průkazy, soudní poplatky, místní poplatky, sňatky, pohřebné atd.)

Důsledky takové "nové filosofie" mohou být skutečně nepředstavitelné. Zejména se objeví jako naprostý omyl prodej přírodního bohatství soukromým společnostem, prodej státních podniků cizím podnikatelům, prodej a pronájem zemědělské půdy a lesů a neustálé zvyšování státní administrativy za účelem ještě většího omezování osobní svobody občanů a získání větších prostředků na daních.

Státní rozpočet se neustále zvyšuje, zatímco teoreticky by měl být co nejnižší! Výdaje státu by totiž měly pokrývat jen skutečně základní potřeby občanů a občan by měl mít co nejvyšší míru samostatnosti v rozhodování, jak sám naloží se svými příjmy! Občan by měl povinně ze svých příjmů hradit jen příspěvek na sociální a zdravotní pojištění, ze kterých by měl nárok na bezplatnou základní zdravotní péči a výplatu důchodu. Tyto příjmy a výdaje je nutné zcela oddělit od státního rozpočtu, neboť se jedná pouze o záležitost občanů. Nyní tvoří tyto příjmy a výdaje hlavní položku rozpočtu a náplň práce Ministerstva práce a sociálních věcí. Státní rozpočet by tak tvořily pouze daňové příjmy a výdaje ve výši cca 600 miliard Kč.

Jaké léčebné metody by navrhl léčitel státu? (Jsou to pouze logické úvahy)

1. Problém nezaměstnanosti - Nejsou-li pracovní místa, je logické, že nabídka (kapacita) práce je vyšší než poptávka. Proto je nutné buď zkrátit pracovní dobu nebo najít nová odbytiště na rozšíření produkce. Zrušit podporu v nezaměstnanosti, ale umožnit pracovat každému, kdo chce.
2. Problém bezdomovců - Všem nabídnout práci ve státních podnicích a ubytování v podnikových ubytovnách.
3. Problém romského etnika - Všem nabídnout práci při výstavbě romských domků a v zemědělské výrobě. Kdo nepracuje, ať nejí. Zrušit sociální podpory.
4. Problém státního dluhu - Snížit tarifní mzdy státních zaměstnanců na dobu, než bude rozpočet aktivní. Týká se zejména poslanců a manažerů všech podniků se zahraniční účastí.
5. Problém zanedbaných komunikací a památek - Zaměstnat na obnově všechny nezaměstnané.
6. Problém vietnameců a jiných cizích příslušníků pracujících v "šedé" ekonomice - Vyhostit je do doby nedostatku pracovních sil na trhu práce.
7. Problém "tunelů" a nesplácených úvěrů - zabavit veškerý majetek těch, co si peníze vypůjčili. Podniky opět zestátnit.

Metody léčby lze nalézt na každou nemoc. Jak jsme již řekli, nejučinější je odstranění příčin vzniku choroby. V našem případě to vypadá takto:

1. Vytvořit 500.000 nových pracovních míst na státních zakázkách.
2. Vyvlastnit všechny nevyužívané obytné objekty.
3. Zavést speciální výchovu Romů již od školky. Naučit je žít jako rovnocenné partnery.
4. Snížit tarifní mzdy zaměstnanců o 30% (soudců a poslanců o 50%), protože výdaje na pracovní sílu jsou hlavní položkou rozpočtu.
5. Založit opět státní stavební podniky a Ministerstvo stavebnictví.
6. Zrušit tržnice a second handy.
7. Omezit půjčky bez záruk majetkem v hodnotě půjčky. Podnikatelský záměr nestačí, vždy to byl spíše pokus o podvod!

Snad se jednou najde vláda, které bude ochotna schopna tyto problémy řešit. Zatím se k tomu nabízejí pouze komunisté.....

Nedávno jsem mluvil s jedním mimozemšťanem a ten mi potvrdil moji domněnku, že všechny vyspělé civilizace s nadbytkem produkce žijí v komunismu a nemají peníze. K čemu by jim byly, když mají vše na co si vzpomenou. Nemohou nám ale nijak pomoci, když nedokážeme pochopit příčiny našich problémů. Každá rozvojová Země musí najít svou cestu k lepší společnosti nebo záhubě. To "Z" je zde namístě. Jsme všichni na jedné lodi.....